

[Jimmy Stahr]

vejen på forhånd. Lad os se, hvad det drejer sig om.

Blandt de andre store beslutninger, jeg talte om, er også spørgsmålet om bestyrelsen. Skal Det Kongelige Teater have en bestyrelse? Hvordan skal den sammensættes? Det er jo heller ikke noget, vi kan stå og diskutere her i dag i en forespørgselsdebat. Den egner sig ikke til at lave store og gennemgribende ændringer. For øvrigt er det jo ikke mere end et år siden – ja, det er ikke engang et år siden – at vi i forbindelse med teaterlovsdebatten havde disse ting fremme, og der var ikke flertal for at lave nogen bestyrelse. Hvorfor skal det så pludselig være nu?

Vi nedlagde faktisk tilsynsrådet ved den lejlighed. Det var en art bestyrelse, kan man sige, og der var ingen, der ønskede at lave noget til afløsning af tilsynsrådet. Det blev bare til, at Kulturudvalget fik lov til at holde et par møder om året med teatret, og så var det ligesom noget. Derfor virker det på mig også sådan, at nu kommer det ligesom ind lidt bagfra og lidt som en feberredning, at vi nu har løsningen, nemlig en bestyrelse, og så ser vi, hvad der sker.

Men igen vil jeg sige til regeringen: Vi har en grænseløs tålmodighed i Socialdemokratiet, og vi vil gerne se også på det forslag, hvis det kommer frem. Det interesserer os selvfølgelig. Det interesserer os også at finde ud af, hvad der egentlig er sket i tiden fra sidste år, hvor man ikke ville være med til det, og så til i år, hvor det pludselig er en af sagerne. Der er jo mange muligheder. Der er også den svenske model med to sideordnede chefer; det kan jo godt være, den er bedre end den nuværende, men det må fremsættes som forslag, og så kan vi gennearbejde det i Kulturudvalget.

Vi synes, Det Kongelige Teater skal fortsætte sine bestræbelser med at rydde op og rationalisere, hvor det er nødvendigt, og skabe mere hensigtsmæssige arbejdsgange, hvor det er nødvendigt. Og så kan vi sige til regeringen, at vi ikke ønsker de generelle besparelser. Vi mener, de er hovedløse: den dér grønthøstermetode, hvor man kører ind over godt og skidt og klipper altting lige langt og så håber, at der kommer noget ud af det, det kan vi ikke acceptere.

Vi har diskuteret det radikale dagsordensforslag, og vi kan være enige med De Radikale meget langt hen ad vejen. Vi kan faktisk være enige med dem indtil det sidste afsnit, hvor de taler

om, at der skal fremlægges forslag til et nyt skuespilhus. Hvis vi stemmer for det, så mener vi, at vi ligesom er med til allerede nu at understrege, at vi vil gå ind for et nyt skuespilhus, og det er det, vi er bange for.

Derfor har vi valgt at fremsætte vores eget dagsordensforslag, som er det radikale minus sidste afsnit om skuespilhuset, og det vil sige, at vores dagsorden lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

- »Folketinget pålægger regeringen
- at friholde Det Kongelige Teater for de udmeldte besparelser for 1992 og
- at sikre en årlig merbevilling til teatret på 25 mio. kr. fra 1992 og 3 år frem med udgangspunkt i 1991-bevillingen med det sigte at højne den kunstneriske kvalitet, styrke turnévirkomheden samt inden for denne bevilling forbedre forholdene for Operaakademiet og etablere Balletkostskolen.

Folketinget forudsætter, at der gennem forhandlinger om nye overenskomster og aftaler sikres den smidighed og fleksibilitet, som er nødvendig for en hensigtsmæssig drift af teatret.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 23).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat yderligere et forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal også lade dette forslag om motiveret dagsorden indgå i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I min ordførertale var jeg inde på at modsætte mig hovsaløsninger, men når hr. Jimmy Stahr, sportsmanden, nu taler om feberredninger og fraråder dem, så vil jeg minde hr. Jimmy Stahr om, at det dog er bedre, at målmanden laver en feberredning, end at han slet ikke redder, for så taber holdet jo kampen.

Og hvad er det i det hele taget for et progressivt socialdemokratisk parti, som går imod noget, bare fordi det kommer 1 år for sent? Vi kan vel alle sammen blive lidt klogere, og det var da kedeligt, hvis al udvikling i teaterlivet skulle slutte med teaterloven af i fjor. Så det synes jeg ikke hr. Jimmy Stahr skulle bebrejde nogen.